

Написаното в спомените на Хр.Македонски навежда на мисълта за предварителна организация и уговорени общи действия между Ив.Кулин и Г.Раковски, или между последния и привържениците му в района. За съжаление срещата на четниците с "новите другари" не се състояла както през продължителния им престой в Берковския балкан през 1864 г., преди да се отправят към Софийския край, така и при връщането им по обратния път през следващата година. Прави впечатление, че те се придвижват покрай селища, в които според сведенията има революционни формации - Видин, Видбол, Лом, Киселево, Медковец, планинските берковски села и то във време, когато властта взема извънредни мерки за наблюдение и контрол в района¹³. Безопасното движение на четата свидетелства, че тя е имала сигурни ятаци и информатори сред местното население. Всичко това е вдъхвало надежди в Раковски и неговите привърженици, че населението няма да остане безучастно и ще подкрепи предстоящи освободителни акции.

Изложените по-горе факти ни дават основание да смятаме, че срещата на бъдещия ръководител на Ломското съзаклатие Димитър Ангелов с Раковски в Букурещ през 1866 г. не е случайна, плод единствено на самоинициативата на младия ломчанин. Петър Берковски отбелязва в мемоарите си, че Ангелов "ходил нарочно и без частна своя работа в Букурещ за да види там нашия велик и прочут патриот Раковски, комуто, казваше ми той в Белград - целувах ръка от възторг и уважение"¹⁴. Вероятно срещата се осъществява със съдействието или по поръчение на ломските емигранти в Сърбия, които не прекъсват връзката си с Раковски и след преместването му в Румъния. Към това заключение води и фактът, че непосредствено преди нея Д.Ангелов пребивава в Белград. В спомените си той не посочва точна дата, а само годината и мястото на срещата - през 1866 г. в Букурещ¹⁵. Възможно е тя да се е случила във времето от края на януари до края на март или от септември до края на 1866 г., когато Раковски е в румънската столица. Известно е, че след правителствения преврат на 10 февруари, същата година, той напуска столицата и заминава за Русия, където пребивава около 4 месеца - от април до края на август¹⁶. Наред с мерките за сигурност, които предприема след преврата в Букурещ, целта му е и да намери средства и привлече съмишленици за нов емигрантски политически център в румънската столица. Когато отсядат с Панайот Хитов в Кишинев в дома на ломчанина, офицер на руска служба, Първан поп Нинов, те се запознават с доведения му син Найдено Пешов, също служащ в руската армия¹⁷. Без съмнение той е участвал в разговорите за бъдещите планове на видните гости.

Завръщайки се в Букурещ в края на лятото Раковски се разграничава от създадения в негово отсъствие БЦТК начело с Касабов и осъжда действията му. В условията на задълбочаващата се балканска криза той се стреми да обедини емигрантите в Сърбия, Румъния и Русия с привържениците си на българска територия и се готви да предприеме конкретни действия. Сред кръга от най-младите му последователи са и ломчаните Димитър Ангелов и Найдено Пешов, известен и като Попнинов. И за двамата срещата с Раковски е преломен момент в жизнената им съдба. Малко след нея Н.Пешов заминава за Букурещ. Оттам отива във Видин, където за кратко време